

Φορὰ παλιν ἀπερνούσα μὲ πλησίον μᾶς πόλε^{ως}.
 Βλῆσθ' ὁμοκαλεῖος ἄνων λίνα^{ως} ἐν χήματι
 δ' ἄνου χεῖρ^{ος} ζώοντι νόσση τίς ἔσκημενον πολ^ω
 λυταμένον. ἔκρηται δέ κθι τὸ πρῶτον αὐτ^ο,
 μετὰ τὸ δνο παλαιμους σιέπον αὐτό, καὶ ἐθρ^ω
 μέτοι οὐτον σχ^μ, ὡς τενομέλινα ὅτι κθι ὅ
 ὄπως ἐκινθρήνη μετ' αὐτοῦ. καὶ πόλε^{ως} μέλαι,
 ποτὲ δέ ται χήρα αὐτοῦ ἐσί κωνεῖς τὸ νόσιον,
 καὶ παρκαλιῶν ἡύχτος ται, ἐ^{ως} ται κλαι.
 καὶ ἄμοτε ται ἐκρηται τὸ σαυνέντις, ἐ^{ως} ται
 ὡς ἀπονειομένος καὶ ἔναι. ποτὲ μ^{ως} ἀσαν
 μετὰ σενημοῦ, ποτὲ δέ κρηται μετὰ κρητηφ^ω
 καὶ σκρηφ^ω πότητος. τούτον δέ ἔσον τ^{αι} τὰ ἰδῆ
 ὀδύκομος, ἀρχισε κθι αὐτοῦ ἐκ κθι^ω. ἐρχεται
 πλησίον πρὸς τ' ἄνον ὅπου ἔκλαι, ἐ^{ως} ται με^{ως}
 πρὸς αὐτ^ο κθι χήματου. κθι τ' ἔθνοσκόρ κίλω^α
 δελφί, ἡ ται μοι τίς ὄπ^ω οἱ π^ω τ^ως θρηνεῖς πικρ^ω
 καὶ ται κθι κρητηφ^ως, ἡ ται ἀσθητό^ω π^ω σου